

Balogh Dénes (1928–2012)

Ma is él bennem a kép, amikor először találkoztam mindannyiunk Dénes bácsijával a pesti ferences templom folyosóján. A Cappella Mariana „legfiatalabb” tagja 2003-ban elsőként jelentkezett liturgikus szolgálatra a templomban, ahol már csak rövid ideig énekelhetett velünk. Közös összejöveteleinket furulyajátékával, sajátosan „dénésbácsis” életszemléletével tette meghitté. Dénes bácsi életét szinte lábra állásától kezdődően haláláig végigkísérte római katolikus hite, a zene iránti elkötelezettség, és a szegényeket támogató, tevékeny szeretet.

Balogh Dénes rendkívül korán —egyéves korától kezdődően— tanult hegedülni, majd zenei tanulmányait a Nemzeti Zenede hegedű szakán folytatta. Zenetanári állást vállalt Újpesten, ahol furulyát és szolfézst is tanított. Rendszeresen énekelt különböző kórusokban, imádkozta a zsolozsmát a 70-es években a Központi Szemináriumban Dobszay László és Szendrei Janka vezetésével. Évekig kántorizált a MÁV Kórház szentmiséin. Örökifjú résztvevője volt éveken keresztül a gödöllői szkólatáboroknak. Teológiai tanulmányokat folytatott, majd a 80-as évek közepén lépett a ferences világi rendbe. Rendszeres olvasója volt a Magyar Egyházzene folyóiratnak, sosem hiányzott a MET által rendezett konferenciákról és szakmai napokról.

Különösen sokat segített a kárpátaljai ferencesek munkáját. Királyházán lakott, hittant és énekeket tanított az Éneklő Egyházból. Ha szükség volt rá, igeliturgiát tartott. Rendszeresen vezette a népszolozsmát, ahol idővel többen is csatlakoztak hozzá. A fiatalok tanításának segítésére feldolgozta az Éneklő Egyház dallamainak kíséreteit háromszólamú, könnyített letétben. Kárpátaljának tevőlegesen is segített: élelmiszert és gyógyszert vitt Munkácsra, Nagyszőlősrre és Ungvárra. Temetésekor —végakarataának megfelelően— a Dévai Gyermekotthon számára rendeztek gyűjtést.

2011 tavaszán költözött be Esztergomban a ferencesek öregek-otthonába, ahol 2011. december 26-ig lakott. 2012. január 3-án hunyt el.

Kecskés Mónika